

POSTANOWIENIE

20 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 20 marca 2025 r. w Warszawie wniosku T. spółki akcyjnej w W.

o zbadanie spełnienia przez SSN Krzysztofa Wesołowskiego wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie II CSKP 2005/22

z powództwa T. spółki akcyjnej w W.

przeciwko Redaktorowi Naczelnemu portalu [...].pl

o opublikowanie sprostowania

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

We wniosku z 30 sierpnia 2024 r. w sprawie z powództwa T. spółki akcyjnej w W. przeciwko Redaktorowi Naczelnemu portalu [...].pl wpłynął wniosek o przeprowadzenie badania czy SSN Krzysztof Wesołowski spełnia wymogi niezawisłości i bezstronności sędziowskiej, wskazujący w zasadzie wyłącznie jako przyczynę wątpliwości pełnomocnika w tym zakresie, że sędzią ten został powołany do pełnienia urzędu w wyniku rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, w tym że sędzia ten zaakceptował powołanie go „w wadliwej procedurze”.

Analogiczny wniosek, w ww. sprawie, a dotyczący SSN Ewy Stefańskiej, został rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z 24 października 2024 r., III CB 79/24, w którym Sąd Najwyższy wniosek ten odrzucił.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Wnioskodawcy, złożony w trybie art. 29 § 5 i n. ustawy o SN, nie spełnia określonych we wskazanej ustawie wymagań jego dopuszczalności i z tych przyczyn podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braków formalnych.

Zgodnie z art. 29 § 5 ustawy o SN, podstawą uznania, że sędzia Sądu Najwyższego nie spełnia wymogów niezawisłości i bezstronności są z jednej strony okoliczności towarzyszące jego powołaniu, a z drugiej - postępowanie sędziego po powołaniu. Ustawa o Sądzie Najwyższym identyfikuje dwie niezależne od siebie przesłanki tzw. testu niezawisłości i bezstronności sędziego Sądu Najwyższego, z których każda ma autonomiczną treść. Do wykazania braku po stronie konkretnego sędziego atrybutów niezawisłości i bezstronności sędziego - w ramach instytucji tzw. testu niezawisłości i bezstronności - konieczne jest wykazanie wystąpienia obu ww. przesłanek łącznie.

Szczegółowa analiza wniosku w niniejszej prowadzi do uznania, że Wnioskodawca zdaje się nie dostrzegać powyższych wymogów. Wręcz przeciwnie, w istocie utożsamia on obie przesłanki. Przesłankę postępowania SSN Krzysztofa Wesołowskiego po powołaniu („akceptacja” powołania na urząd sędziego Sądu Najwyższego) w zupełności opiera na podnoszonej we wniosku wadliwości powołania tego Sędziego (powołanie na urząd sędziego Sądu Najwyższego na skutek rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym po 2017 r.). Prowadzi to do wniosku, że argumentacja Wnioskodawcy, mająca na celu wykazanie tego, że w przypadku SSN Krzysztofa Wesołowskiego doszło do wypełnienia drugiej przesłanki (postępowanie tego Sędziego po powołaniu mogło naruszać standardy niezawisłości i bezstronności) ma w istocie charakter pozorny, co zauważył trafnie Sąd Najwyższy we wskazanym powyżej postanowieniu z 24 października 2024 r., III CB 79/24 (w analogicznej sprawie).

Utożsamianie obu przesłanek testu niezawisłości i bezstronności w sposób wskazany przez pełnomocnika jest nieuprawnione. Przyjęcie trafności rozumowania zaprezentowanego we wniosku wypaczyłoby w sposób znaczący cel i istotę testu,

którym jest – w założeniu ustawodawcy - to, aby dana sprawa była rozpoznana przez sędziów niezawisłych i bezstronnych. Samo przekonanie o nieprawidłowościach przy powołaniu sędziego nie może być tu zatem wystarczające.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że analizowany wniosek nie spełnia wymagań formalnych, określonych w art. 29 § 9 pkt 1 i 2 ustawy o SN, i na podstawie art. 29 § 10 ustawy o SN orzekł jak w sentencji.

[r.g.]